



ת"פ 44783/02/15 - מדינת ישראל נגד קובי אוראל אדרעי, עידן בן עמי, נתן-אל דוד ניסים ביטון - נדון

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 44783-02-15 מדינת ישראל נ' אדרעי ואח'

בפני כב' השופט אמיר טובי

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. קובי אוראל אדרעי

2. עידן בן עמי

3. נתן-אל דוד ניסים ביטון - נדון

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד גב' הילה אייזנבנד

ב"כ הנאשמים: עו"ד אסדי בהעברה מעו"ד תומר נווה

הנאשמים 1 ו-2 בעצמם

גזר דין

הנאשמים הורשעו על סמך הודייתם בעבירות שיוחסו להם בכתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (שתי עבירות) וקשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין (שתי עבירות).

הסדר הטיעון כלל הסכמה לגבי הענישה, באופן שהוסכם כי הנאשמים יופנו לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר וכן לממונה על עבודות שירות לצורך קבלת חוות דעת לגבי התאמתם לריצוי עונשם בעבודות שירות. הוסכם כי ככל שהנאשמים ימצאו מתאימים לביצוע עבודות שירות וככל שהמלצות שירות המבחן לגבי כל אחד מהם יכללו המלצה של הימנעות מהטלת עונש של מאסר בפועל והטלת ענישה שתכלול, בין היתר, רכיבים של עבודות שירות וצו מבחן, יעתרו הצדדים במשותף להטיל על כל אחד מן הנאשמים את העונשים הבאים: 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים, פיצוי למתלוננים וצו מבחן לתקופה של שנתיים.

תסקירי שירות המבחן שנערכו לגבי שני הנאשמים היו חיוביים והצביעו על סיכויי שיקום גבוהים, בכפוף להליך טיפולי שייעשה במסגרת השירות. שירותה מבחן המליץ להטיל על הנאשמים ענישה משולבת בעלת מרכיב שיקומי לצד היבט ענישתי ממשי ולהטיל עליהם מאסר בעבודות שירות לצד צו מבחן למשך שנה וחצי. בנוסף, הומלץ על חיוב הנאשמים בפיצוי לטובת נפגעי העבירות.



אף חוות דעתו של הממונה על עבודות שירות היתה חיובית לגבי שני הנאשמים ונמצא כי הם מתאימים לריצוי עונשם בעבודות שירות.

ב"כ המאשימה ביקשה לאמץ את העונש עליו הוסכם בהסדר הטיעון תוך שהפנתה לכך שמתחם הענישה ברגיל, בעבירות מסוג זה בהן הורשעו הנאשמים, נע בין 4 ל-6 שנות מאסר בפועל. יחד עם זאת, ביקשה המאשימה לאמץ ענישה קלה בהרבה וזאת בראש וראשונה בשל עיקרון אחדות הענישה, שכן שותפיהם של שני הנאשמים קיבלו עונשים דומים לעונשים שהוסכמו בהסדר הטיעון. המאשימה הפנתה לכך שבגזר הדין שניתן לגבי אחד השותפים, חרג בית המשפט ממתחם העונש ההולם לטובת שיקום. זאת נוכח תסקיר חיובי הממליץ על שיקום והימנעות מענישה של מאסר בפועל. לטענת המאשימה, עניינם של הנאשמים כאן אינו שונה מעניינם של המעורבים האחרים ולכן הוסכם על הטלת עונש דומה.

הסנגורים הצטרפו לבקשת המאשימה וביקשו כי תשלום הפיצוי למתלוננים ייעשה בדרך של העברת הפיקדון שהופקד בתיק המעצר ואילו היתרה תסולק לאחר ריצוי עבודות השירות. זאת על מנת לאפשר לנאשמים לעבוד ולסלק את הפיצוי בעצמם מבלי להעביר את המעמסה לכתפי הוריהם. נטען כי יש בכך גם ערך חינוכי.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, עיינתי בתסקירים ובחוות הדעת של הממונה, ולאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות, מצאתי לאמץ את הענישה שהוסכמה בין הצדדים. העבירות בהן הורשעו הנאשמים חמורות ומחייבות היו ענישה משמעותית בהרבה. יחד עם זאת, בנסיבותיהם המיוחדות של הנאשמים ובשים לב להמלצות שירות המבחן ונוכח העונשים שהוטלו על שותפיהם לעבירה, ראיתי לאמץ את העונש המוסכם שאינו משקף את מתחם הענישה ההולם אלא מהווה חריגה הימנו נוכח נסיבותיהם הקונקרטיות של הנאשמים.

לפיכך, אני מטיל על כל אחד מן הנאשמים את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה מיום 5.12.16 - לגבי הנאשם 1 בבית הקשיש "רקפות", רח' המכבים 8 בקרית אתא ולגבי הנאשם 2 ב"ארוחה חמה" בקרית אתא. הנאשמים יועסקו בהיקף של 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות.

הנאשם 1 יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 15.5.17 בשעה 08:00 במפקדת מחוז צפון, יחידת עבודות שירות, רח' הציונות 14 טבריה, וזאת לצורך קליטה והצבה.

הנאשם 2 יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 8.5.17 בשעה 08:00 בכתובת דלעיל, לצורך קליטה והצבה.

הנאשמים מזהרים כי אין לשתות אלכוהול בעבודה ואין להגיע בגילופין. התנהגות מסוג זה תהווה עילה



להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי העונש במאסר בפועל.

לבקשת הממונה, מוזהרים הנאשמים כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מהכללים עלולה להוביל להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

2. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים לבל יעברו הנאשמים עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת רכוש מסוג פשע ויורשעו בגין אחת או יותר מהן.

3. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים לבל יעברו הנאשמים עבירת אלימות מסוג עוון, עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ויורשעו בגין אחת או יותר מהן.

4. פיצוי בסך 8,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים ג.ב ו- ב.פ, באופן שכל נאשם ישלם פיצוי כולל בסך 16,000 ₪. לא מצאתי מקום לדחות את מועד תשלום הפיצוי עד לאחר השלמת עבודות השירות, שכן אלו עתידות להתחיל רק בעוד כחמישה חודשים. מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשמים עובדים וניתן להניח כי יעלה בידם לסלק ולו חלק מהפיצוי עד לתחילת ריצוי עבודות השירות. לפיכך, אני מורה כי הפיצויים לכל אחד מהמתלוננים יסולקו באופן הבא: כל אחד מן הנאשמים יפקיד בקופת בית המשפט סך 8,500 ₪ עד ליום 1.5.17. עם תחילת ריצוי עבודות השירות על ידי כל אחד מהנאשמים, יועברו הסכומים שהופקדו על ידי כל אחד מהם בסך 7,500 ₪ בתיק המעצר, לכיסוי יתרת הפיצוי שנפסק לעיל.

המאשימה תמציא תוך 7 ימים את פרטי המתלוננים למזכירות בית המשפט ותמציא העתק גזר הדין לידם.

5. צו מבחן לתקופה של שנתיים תחת פיקוח של שירות המבחן. הנאשמים מוזהרים בזאת כי במידה ולא יעמדו בתנאי צו המבחן או יבצעו עבירה נוספת בתקופת הצו והצו יופקע, יהיו צפויים לגזירת דינם מחדש.

המזכירות תמציא העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו כסלו תשע"ז, 15 דצמבר 2016, בנוכחות הצדדים.

